

Publicerad 2009-02-22 19:32 av änglalik

sprucken tvillingsjäl

Jag vill bara ligga hemma och gråta dag in och dag ut.
Men det är inte så livet fungerar, Man måste upp och stå
vara trevlig mot alla och le som om man vore lycklig enda
in i själen.

Jag är inte lycklig längre jag har inte det är sanna leendet
som jag alltid hade förrut. Mina dagar är fyllda med vänner.
Men det var bara en vän jag behövde och hon är borta.
Inte borta som i död utan bara borta från mitt liv.

Vad händer när ens bästa vän helt plötsligt slutar bry sig?
Startar ett nytt liv där man själv inte får plats i den nya
bilden över hur livet ska se ut.

Det går inte att tvinga någon att vara vän med en själv. Så
vad tusan ska man göra när sin egen tvillingsjäl är på fel spår?

Och vem ska jag prata med.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren änglalik med Poeter.se id #22590 innehar upphovsrätten